

ФАКУЛЬТЕТ ІНОЗЕМНИХ МОВ

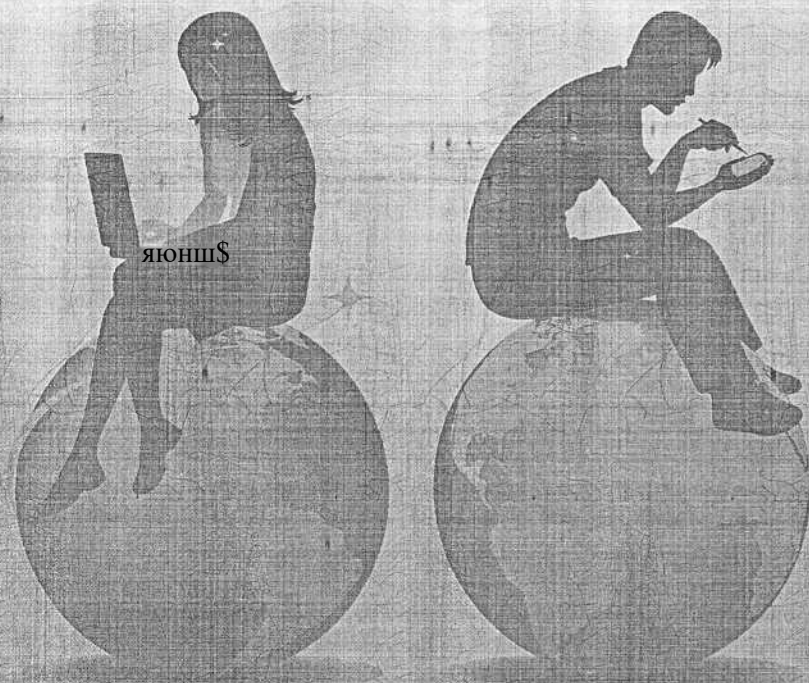
**СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ЛІНГВІСТИКИ
ЛІТЕРАТУРОЗНАВСТВА ТА МЕТОДИКИ
ВИКЛАДАННЯ МОВИ І ЛІТЕРАТУРИ**

Випуск 5

Із зібрання доповідей та повідомлень
під час наукової інтернет-конференції
студентів

17 грудня 2019 року

Вінниця – 2019

ФАКУЛЬТЕТ ІНОЗЕМНИХ МОВ

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ЛІНГВІСТИКИ, ЛІТЕРАТУРОЗНАВСТВА ТА МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ МОВИ І ЛІТЕРАТУРИ

Випуск 5

Тези доповідей та повідомлень
наукової інтернет-конференції
студентів

17 грудня 2019 року

Вінниця - 2019

I

I

Для поліпшення; результатів, ми ознайомили студентів із двоурочною лексикою, та активно практикували її вживання .туативно під час проведення міні-фрагментів уроку.

Отже, проаналізувавши результати вивчення підтеми **Teaching as a Career**», ми можемо констатувати, що воно було спішним та сприяло формуванню комунікативно-методичної компетентності студентів. Працюючи над проблемними ситуаціями, розглядаючи шляхи їх вирішення, обговорюючи ролі вчителя та учнів, позитивні та негативні риси педагогів, переваги та недоліки роботи учителя виучуваною іноземною мовою, студенти значно покращили свої мовленнєві навички та вміння, поглибили знання з методики навчання іноземних мов.

i

Юлія Попенко
Вінницький державний педагогічний
університет імені Михайла Коцюбинського Наук,
керівник - к. пед. н., доц. О.М.Яцишин

РОЛЬ ІНШОМОВНОЇ ЛЕКСИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ КОМПЛЕКСНИХ ЗНАТЬ З ІНОЗЕМНОЇ МОВИ В УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ

Загальновідомо, що термінологічна невизначеність являє собою суттєву проблему, невирішеність якої здатна закрити низку лінгводидактичних перспектив. Справді, як можна вплинути на успішний розвиток тих чи інших особистісних якостей в ситуації, коли зміст відповідних феноменів до кінця не з'ясовано, або трактується неоднозначно?

Яскравим прикладом існування зазначеної актуальної проблем^ є багаторічні дискусії щодо сутнісних ознак та структурно-змістових характеристик «компетентності» та «компетенції». При цьому окремі автори пропонують стрункі логічні побудови, виділяючи цілком обґрунтовані критерії диференціації.

Так, О. Бігич зауважує, що обидва поняття у своїй основі мають латинське слово “cotreіepз”, що в перекладі означає: «досягати», «відповідати». Таким чином, компетенція - це певний

метр повноважень якогось органу чи особи; добірка завдань та питань, у яких певна особа володіє знаннями і певним досвідом, а слово «компетентність», в свою чергу, означає - володіння тією самою компетенцією, тобто бути обізнаним в певній сфері, або ж в певній системі питань [2, с. 87].

Щоправда, подібна компліментарність зазначених понять багатьма авторами ставиться під сумнів.

Навчання англійської мови посідає одне з провідних місць у процесі освіти учнів та й взагалі у всебічному розвитку. Знання іноземної мови поєднується із знанням слів, в той час як володіння мовою - з лексичними навичками. Лексичні навички слід розглядати як найважливіший компонент змісту навчання іноземної мови, а їхнє формування саме і є метою навчання лексичного матеріалу. Під лексичною компетентністю розуміють лексичні знання, а також здатність використовувати мовний словниковий запас у мовленні: усному (аудіювання, говоріння) і писемному (читання, письмо) [2, с. 47].

Іншомовна комунікативна компетентність не є ізольованою, вона складається, зі таких компонентів як мовна, мовленнєва та соціокультурна компетенції. Мовна компетентність характеризується тим, що учень повинен досягти знань в таких аспектах як: орфографія, лексика, фонетика, граматики, також в нього повинні сформуватися певні навички, такі як: синтаксичні, фонетичні, орфографічні, лексичні, граматичні, графічні, каліграфічні та морфологічні. Тож ми з впевненістю можемо сказати, що компетентність характеризується тим, що учень повинен оволодіти всіма чотирма видами умінь відразу, оскільки відокремлено вони не несуть такої користі. До цих умінь відносяться: аудіювання, говоріння, читання та письмо.

Лексичні знання включають:

1. Знання про звукову форму лексичної одиниці (ЛО), необхідні для її правильної вимови та розпізнавання і розрізнення на слух.
2. Знання про графічну форму, правила орфографії, необхідні для правильного написання ЛО та розпізнавання і розуміння її при читанні; і
3. Знання -з. фаматики, необхідні для утворення словоформ.

4. Знання семантики слів, необхідних для утворення вільних ловосполучень.

5. Знання, пов'язані з правилами сполучуваності відповідних слів у мові, що вивчається.

Об'єктами контролю засвоєння школярами лексики англійської мови мають бути правильне впізнавання слухового і графічного образу ізольованих лексичних одиниць, їхня правильна вимова й написання, а також їх значення, тобто інформація, яка ним передається. Обидві сторони лексичної одиниці (ЛО) — зовнішня та внутрішня - являють собою єдність, яка здійснюється через ідентифікацію графічної або слухової ЛО з її значенням. Для прийняття рішення про наявність лексичних знань в учнів і про мол чвість переходу до етапу формування лексичних навичок нео, хідню чітко визначитися з відповідними показниками, що важливо також і з огляду на формування самоконтролю школярів [2, с. 7 (у.

Формування лексичної компетенції учнів має відбуватися на ост і:

ретельного відбору і автентичних текстів та адаптованих май малів! ебціокультурного спрямування;

урахування ситуативного моделювання уроку та комунікативних завдань, які сприятимуть міжкультурній комунікації у ті" чиїх сферах діяльності;

виконання, комплексу лінгвістичних вправ та завдань з вик і ' стайням візуальної та вербальної наочності на етапі реї і чвио- репродуктивного тренування з метою автоматизації соп іііігвістичних навичок та вмінь;

використання комунікативного та особистісно орієнтованого наг чия. на етапі комунікативної практики з метою формування сам ІПніїх соціокульту'рних умінь учнів у спілкуванні

використання, пефного алгоритму опрацювання лінгвістичного (зов і лексичного) матеріалу з метою формування належної

соп лмівістичної компетенції учнів ЗНЗ [1, с. 42].

Література

1. Аквилева Г. Натуральные средства обучения и методика раб ■ в; сними. *Начальная школа*. -№ 12. — 2003. - С. 42.
2. Бігич О. Теорія і практика формування методичної ком¹ тгсциї вчителя іноземної мови початкової школи: Навчальний пос ми. К., 2006. 200 с.

Анастасія Скрипник Вінницький державний педагогічний університет імені Михайла Коцюбинського Наук, керівник - асист. Д.В. Матіюк

РОЛЬ КОМУНІКАТИВНОГО ПІДХОДУ ДО НАВЧАННЯ НІМЕЦЬКОЇ МОВИ НА СЕРЕДНЬОМУ СТУПЕНІ ЗАГАЛЬНООСВІТНЬОЇ ШКОЛИ

Потреба у спеціалістах та висококваліфікованих вчителях німе " м'ї мови: постійно зростає. Особливо гостро стоїть проблема в кра ОС, де останніми роками постійно зберігається нестача

пра -■ піків освіти. Сучасний вчитель має використовувати цілий ряд під: :т до вивчення німецької мови. Центральне місце посідає саме

ком : питий підхід, який відрізняється неабиякою ефективністю.

навчальному процесі існує певна система розподілу підходів до я і шя іноземних мов: по-перше, педоцентричні підходи (ко: і кати впий, гуманістичний, функціональний); по-друге,

мо пічні підходи: (граматн ко-перекладний, аудіолінгвізм,

ст| алізм); по-третє, процесуальні підходи, що ґрунтується наї процесу, навчання (безпосередній, прямий, комплексний),

зму : учня активно, долучатися до уроку, брати в ньому участь, зо за допомогою комунікації. Саме вона є основою

вз; - уміння між учителем та учнем в процесі навчання [1].

щесказаної о слідує, що одним із найбільш ефективних пі; до вивчення іноземної мови є комунікативний. На меті